

Հրատարակի յամէն Շա-
բաթ օր՝ ըստ Նոր Զոմարի՝
Տարեկան Կ. Ուսմի 24,
Բաժին միայ Ընկերու 500

ՈՒՍՈՒՈՒՆ ԱՌԻՆ: ԶԻՄԵԻ ԵՐԶԱՆԻԳ

Ամենայն աղգույնն Հրա-
տարակութեանը ձրի տը-
պին :
Ընտանիքն օգտի տալից-
մանը ք 2 անայ առ տալին

Հ Ա Յ Ո Ւ Ն Ի

Ը Բ Ը Բ Ը Տ Ե Ը Ն Ը Ն Կ Ե Բ Ի Ի Թ Ե Ը Ն

Հ Ա Յ Ո Ւ Ն Ի Բ Ե Բ Ե Բ Ե Ը Ն Ե Կ Ե Բ Ե Բ Ե Ը Ն Ե Կ Ե Բ Ե Ը Ն Ե Կ Ե Բ Ե Ը Ն

ՀԱՏ. Գ. ԹԵ- 117. ԿԵԼԿԵԹԸ 1847 ՆՈՎ 6.

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՔ

ԿԵԼԿԵԹԸ

Յերկրամիջի բնակեալ Պարոն ու-
մին, որ սովորաբար իջանէ ի մայրա-
քաղաք մեր յաւուրս ձմերանայ՝ Հան-
գիտեալ բարեկամի ուրուք պատմեաց՝
թէ «Յերիս խրախճանս, Հանգիտո-
ցեալս մէն յերկրատաան բազմակա-
նաց՝ ոչ ծախեցաւ զհի տնքան՝ որ-
քան ծախէր ի միս միայն խրախճան՝
որ ի մայրաքաղաքի աստ» — Որ
բուռն նմա՝ պատասխանեաց, «Այո,
մեծ են ծախք զինչոյ ի խրախճա-
նքս մայրաքաղաքի սյարիկ, բայց տես
թէ ի կարմաւր յորոց կամ յորադի-
տեաց ի մարդկանէ : Յամենայն ի բա-
ղաբալարեալ և ի բարեսուն ընկե-
րութիւնս վարի գինին չափով՝ յօգ-
նու թիւն մարտեանի և մտոց, բայց
յնկերութիւնս գունկեաց և անկերթ
խաժանին և՛ որ միշտ ըստ չափ ան-
ցեալ, որէ մանտանից զծանոտութիւն
կրկն քան մտաց, յասով բերէ մա-

նտանից զկազ՝ քան թէ կարգ, զաղետո՝
քան զաւրախութիւն, և զորս ի սո-
ցին սակի են, ի մեծ և ի հօգբա-
ղաքի ուրիշ, որպիսի է Սարխաթա,
Հինոյ կամ միջ Հարխոք Հաղաք բնակ-
չօք, նոր քան չէ խառնակ ընկերու-
թեանց տեսարան, բայց օ՛ն կի ազէ-
Հայեանց յերեւելի և ի բարձրագոյն
խրախճանս բարեբուն և բարեւոյն
որեւոյ, և տեսանես, թէ քանի
ծաղկունք օրինակի ի առաքինուեց,
և ուսանելի Հմտութեանց ծիծաղա-
ւեալ ոչ ծաժանին տեսնուի : Որ զաշ-
խարհի կամ զաղգի ուրուք միայն ըզ-
դակասութիւն պատմէ, չուցանէ թէ
ընկերակցութիւն իւր ընդ պակասա-
ւորացն եղև միշտ, և ոչ թէ ընդ դե-
բաղունից և կատարեց » Ըյապիս
խառնեալ նա, և մեր՝ որովհետեւ նը-
պտտակ է առաքինութեան և վայել-
չութեան ազգին մարմնոնն սպաս Հար-
կանիւ, նոր ծախուց զլուխ գումար
կարգեցաք առ վարձելոյ մեզ զայր
լրանս և տու, որպիսի զի քաղելով նա-

զԱրթիւր միայն Հայ գորտիանք դեր-
ծուցանեն. 'ի ձեռաց Սահիլն՝ արու-
թեամբ և հաւատարմութիւնս իւրեանց
Սամիան խան Ռաւա ազատ՝ ստորա-
պետ Պարսկց կյանէ կանոնաւոր զօ-
րօք 'ի վերայ Բախտիարաց, կալանաւոր
աւանել զԱյլի Խան և զԱրթիւր
Սուլթանն խան հաւատարմել յիշխա-
նութեան Վաստիկայ և Սուհաճիայ:

— Յաջար Վալի խան որդի
Բաղաս խանի, որ բանդարկեալն
էր յԱպահան, յառաւր մահու Սու-
հաճի Վալիային փոխէ 'ի լերինս
հիւր, և զոր ժողովեալ հողոր՝ յար-
ձակի 'ի վերայ Փերիայ, և անտի յա-
ռաջ խաղայ 'ի վերայ ամրոցին 'Եա-
մադերայ 'ի Չարմալ, ուր ամրաբն
էին, և երկարք Կարապետի Վալ-
դատեան Հայկազն իշխանի կողմանց
Բահիլէք նորա՝ Հայք, գէղմ ունին
արչաւանայն, և ոմաւոր աստակեն
սղիս ետն 'ի Բախտիարաց, Խիկ
Բախտիարիք զինն մի միայն՝ և ըզ-
Յովսէփ Ռաւա ամրապետին 'ի
Ջրապետի դոտայ սպանեն: Ս'իւրայել
հօրեղբոր որդի սպանելոյն զհետ պն-
դեալ նոցա, ունի զերկուս 'ի Բախտի-
արաց, և բերեալ խաղախէ զնոսա 'ի
վերայ դերեզմանին Յովսէփայ՝ առ
'ի վրժ մահու 'տղա: Վալին յար-
ձակի տղա 'ի վերայ Սահաճ Ռի-
զա խանին Չելլաթարայ, յերկուց
կողմանցքան քան այր անկանին: Պա-
րոն Կարապետ Վալդատ յիտուն հե-
տեակ Հայ գորտիանք և միտ թնի-
դանթաւ ելանէ զգէղմ ունիլ նոս,
գորտաժողով լինելով 'ի կողմանցն Չար-
մալայ և Փերիայ, սրպէս գրեցաք
յանցեալ թիւ Ազգասիրիս, հասա-
նէ 'ի թիկունս նորա և Բաքախան
Խոնտարցի՝ հազար հեծելովք, յու-
սալի թէ կատարածն յաջողութեամբ

պատկեալ կցէ:

— Ռաւաթութեամբ բազմաւ հրատա-
րակեմք նոս, զի ինչայ և հրախա-
տակ արքանեական հաս 'ի թեհհա-
նայ հաստատել զՍ'իւրայ Վալիին
խան Հայ գեղաբարդի Սանաշար
խանի Հայկազնայ՝ 'ի կաւտիպալի
համարէն Ասպաճայ, Այն ունիմք, թէ
հաւատարմեանս հայրութեան հան-
գացեալ հօրեղբուն հետեւելով Խի-
կանիս՝ Նանալոց կցէ զաշխարհն շին
պահել և դնակիլս նորա յանդորուն:

ՆՈՒՄԵՐ ԳԻՆԵԱՅ ԵՒ ՅԵՒՈՅ ՅԱՆՎԱՐԻ

Դ. ստորգ ցոյցակէ երեւի զի յան-
ցեալ 1846. ամին քանակութիւնն օ-
տար գինեաց մաժեալ յԱրդիւս բա-
վանգակէր 7711:309. գարնաշաբի,
յորմէ 6740:516. գարնաշաբի պա-
հեցան անդ վասն ծախսոց երկրին,
և քանակութիւնն եղեմով 'ի հարիա-
տանն 'ի 3 Յունիսարի 1847. բովան-
դակէր 9:596:226. գարնաշաբի: Յան-
կալի և լինելոց նաե իմանայ գրանա-
կութիւնս իւրաքանչիւր տեսակացն
գինեաց ծախելոց յայնմիկ երկրի՝
յնիմացս անցեալ ամին՝ որք բազ-
կացուցանին դասաց 640516 գարնան
ուստի տակեք զի 565:857. գարնա-
շաբի յայնմանէ էին գինի Վիտյն
րարի Յաւայ (որ լինելով տեւակ
ինչ ցած, կտակածելի է թէ 'նովաւ
խառնուրդս տանեն ընդ սյլ ազնիւ
գինեաց) 409:306 գարնաշաբի էին
սլէսպէս տեսակք գինեաց Վաղդից,
2669. գարնաշաբի: Աւսիտանացոյ՝
այսինքն Փորթուպալոց, 2702:490
գարնաշաբի Սպանիացոյ, 94580
գարնաշաբի Սադէրու, 6478 և օ

Հռենիշ . 25.312 . ևս Կանտրեան՝
508.258. ևս Սիկիլիան կամ Կրէտացւոց
և այլ երկրեաց , Խաղաղութիւն քանակաւ
ցփեացն պահելոց վասն ծախուց և
պետոյից երկրին յանցեալ ամի՝ Լին
միտնգամայն 4.254.257 գալնուաւսիք
ի բալանդակ քանակութենէ 6.8270.43.
գարնաշափեցն մուծելոց . և Լին այնք
2.685.701 գալնուաւսի Սլաւ կամ Յփ
Շաքարի . 1.504.465 , ևս Բրանդի
կամ Օլի . 59.885 . ևս Սինեփա և
7.281 . ևս այլոց տեղեաց րաց յայս-
ցանէ մնայր պահեալ ի հարկատանն
անդ ի վերոյատուցեալ ժամանակի 5310
148 . Գաւ կամ մար Յփեաց պէսպէս
տեսակաց : —

Ի Լինքոն գաւառական Երազի 27 . Ես-
տի :

Բանասիրական ԵՐԱԿՈՒԹՒԻՒՆ ՈՐՈՎ ԱՆՅԱՆՆԻՆ ԿԵՆՆԻՐ

Թի կեանք է անկոյտն , և թե-
լին պոյութեան կարի տար , ունիմք
մեք զլեռնի փորձ ի նախկին ծագ-
մանէ անտի բանականութեան , Լ-
մնայն ինչ շուրջ զմիօք նսրստէ
ի ցոյցանել զանհատատուութիւն ժա-
մանակի : — Օ՛ն եկոյք խորհեացնք
զինոր երազս խոյս ետուն տուրք
և անցին ամք , և ճրպէս անցալի
եղև փախուստ նոցա : — Եթէ ջանա-
ցուք յետս կուլել զնոսա ուշայ մե-
բում , պնդիլ զհեա սրագնթեաց գը-
նացից նոցին , դասնելոց եմք զմեղ ան-
համեմատ պաշտօնին , և ուղիքս ի
նշանակիլ զայլ և այլ զմուտկանո-
թիւնսն՝ եթէ ոչ լիալ իցին նսքին

տրմանի յիշատակաց յաղաղս երեւի
ինն դիպուածոց դրաշնագց դաշնի
ինն ապաւորութիւն ի միտս մեր :

Քանի ամք աղաշութեան զհեա
գրասանաց այն դեռափթիթ հասակի՝
ցնդեալ են անդուշտ , և ոչ զնան մի
թողեալ գինի : — Քանիցս տրեօք՝
ընդ վարկարարի անհոգութեամբ ե-
րեսասարգութեան , այն ինչ հրա-
պուրեալ ի կրեց և զհեան վակտաւալ
մուկ հեշտութեանց , ոչ գարտահա-
թիւն և ոչ զնդծն ունեալ զխորհրդա-
ծութեան : —

Իւրեւ ամք յոջորդականք անհրա-
ժեշտ կամ կարեոր ինն են արարեալ
զփախալութիւն ծխից , ոմանք հա-
մարեցան թէ դործելոց են աւելի քան
զոր վնջել և բանական արարածաց ,
տակայն հոգք ուշադրէի դրուելցին
զմտագրութիւննոցա , և ոյնպէս պու-
շարեցին զոգիս նոցին՝ մինչև արդե-
լուլ զխորհրդածիլն նոցա զեղանա-
կէն սրով անցեայն են ժամք նոցա :
Գերբաստանք նոցին առաւելուն ,
և հոգք և ճիգն նոցան առ ի հայ-
թայթել զնոցին կարիս՝ նոյնպէս յա-
ւելուն կուտին : — Երբութիւն ան-
զոյց մտաւորի . և թեքես լիցի
յոյնմամ միտաւ անբաւականութիւն
և պակասութիւն պարարտի տա ի խո-
կալ ի վերայ առաջիկային , կամ յի-
շել զինչ արդեօք իցին արարեալ՝
և զինչ ինչ առնել հեղզացեալ ,
տովին ոչ երբեք հասանելով գերա-
զոյն վախճանի արարչութեանն՝ առ-
որ տեղեման :

Սի ոք յաղաղացէ խորհիլ ըզմե-
ծակէ աշամանէ ցծիքութիւն իւր ,
վտանդի ոչ բնաւ կարէ ինիլ հաւատ-
տի առ ի հասանել նովն : — Վսնչափ
դարսր է ծառն կենաց՝ զի դժուա-
րութեամբ և հալիւ ուրեմն յաւաղ

խաղայի ի հասունութիւն . յաճախակի թառամեալ ի կական անդ՝ կուրնի մինչ չե խցին ծաւայեալ տերեւք նորին : Թնեպէտե ոստք ուժեղք , արք յուսադեցին բարգաւաճիլ զլինդութեամբ և շքեղութեամբ , սակայն ցամաքեալք ի հիւ թոյ՝ թորչամեցան և տնկան . — Կողեալ զիգուսայլաբանութեան , քանի ադին Կրիստոսի՝ կազմակերպեալ յամենա գեղեցիկ ի տրտմեք բնութեան , այն ինչ առաքինութիւնք նորին ոկրտանին բանի և միտք նորին ցոյանալ : Դաշիւնալ խոնարհի ի ներքոյ գունտանալ դեռտանին , « Բանի քանիք ի գողարական սեպից , զմոյշանոք հանգերձ քողոյս արդէս քաղունն առաւօտ : որոյ ձդողական շնորհք շաղտաւունն զոխրա , կիան միայն սա ի ցոյց գիտչ քնութեան . և յետոյ՝ իւրեթ թէ կարի յոյժ զտեալ վասն միւրոյս հօղաղնայ , ոյանան վերանան ի մաքրագցի վայրս : — Եթէ ներնայի մեզ անցուցանել զկէտ երեսասրգութեան անդնալ ի վասնդ ից՝ սրբ ուղանան , ապա ին յերկրայս կամք բլունականութեան ժաման միւտոյ : — Հապա թնդ այս մտածութիւն յորդարեացէ զմեզ կեալ ցանդ տնայեա՝ որտէս թէ օրս առաջիկայ վերջին իննէր միւրոյն գոյութեան . և անցուցալք մեք յայնժամ՝ գծամանակն՝ ի գրադմանս պատշաճեալս քնաորութեան իմոյական և բանաւոր հաւաց :

Թաղականութիւն : Անգլիական :

Ե. ՎՐԴԵՆԵՍԵՆ

ԻՐԻՒ ԶԻՍՏՐՔԵԼԻԴ

Իբրոյ տեսակ բարեմութիւնն՝ տեղականն . և պետկտ երկրայ ձևանալ՝ ոչ միայն դանաղան երկրաբանութիւն , այլ և մի և նոյն երկրի դանաղան քաղաքանութիւն ևս : Եւրոպ և ասիական գետ այն երկուստա

ջին տեսակներէց կախած է այս . քանից նորա նիւթքնն . որոյ մէկոյ , ծէտ և աւերոր . Թիւնն ևս տեղութիւնն ևս նորանոր կերպ և տարաւորութիւնն : Ուր այն առաջին երկուստա տեսակն ունենայ քաղաքայն տեսակն և զայս որ միանգամայն կախածայ ուղարկի նկատարութիւնից միայն . և յայնտեղէն՝ այս որ կայ կակիլ , շաք աւալ , և վերջին կատարելութիւնայ բարի անտրտեալ : Եւրոպ անմիջ շատ աւել տնայ տնայ քան հարկաւոր տեղարեւի յատուկ յատուկ տեղորութեանց , և իւրն արեւակ աւանտ նայա՝ ուրայ տեսանայ զլուր ձիւց և արարութեանց . զիտի տնայի թէ միւրոյն յարգաւ՝ նա իւր մեծաւորին , զմիւս մարտութիւն իւր հասարակ խաւս , և ինչ պէտք անցկումն իւրից ցածերի հետ՝ և չլիւթաւ որ սրբ ուր պատուական կանոնայն իւրից պրծանի , որ որպէս հարաւոր և կատարելացուցանող շուքն դատելոց՝ քաղաքայնութեան քաղաքանքն և , յորմէ առաջին տեղեկութիւն շուքն . լուրջ ուր թնդին կհասկանայ որ տէրն միւր : Պիտի նոյն նոյն շարժանց և հարգաւորից , ու աղաւորար և ոչ թէ ծաւայի պէս նմանի նոյն . օրն նալ , և ոչ թէ խրտուիլ տնայն նոյն մասնորայ դատայ : Այս անձնական շնորհք շատ լուր հետեւանք ունին , նախ քան իւր նոյն քաղաքայնայն հասկանութիւնն՝ յատալ քան թէ աղաւորայն անցուցանային , և շարժանց հասկանութեան տեղեկութիւնն նոյն միւր . որոյ քաղաքն այնքան քաղաքանային և իւր միւր միւր զերբնական քան իւրայն տեսակն բանէ :

Կարճ — Ինչպէս հարկաւորան գիտութիւն , պատի . և առաջինն իւրն ունենալ որ յարդին և զարմանալի երևին մարդկան , այսպէս ևս քաղաքայնութիւն և բարի անա նոյնայ հարկաւոր որ մեզ համարէ աւանտ ընկերայնութեան միջոց : Եւրոպան արեւելքանին բարձրան աղաւորին հասարակութիւնից որ ոչ տնայ , և ոչ ունեցողութիւն մի մի կշաւէ կարեն , լուր գերանի արդիւնքանին անմեքեան կարողին կշաւէ : Գործիւնք . քաղաքայնութիւն , համայնականութիւն , քաղաք մարք , բարք . քանից կրկն նոյն գիտութեան որ է ընկերայնութիւնն անա շուք աւել :

Վերջապէս . հասարակ իմոյի որ խորին գիտութիւնն առանց քաղաքայնութեան ել անկորն և մանաւոր ջիւ ծանոցայ . ու քաղաքայնութեան առանց պիտոն իւրն թնդ անտրի ինչ . քանից գիտութիւնն կայալ քաղաքայնութեան ծանրութիւն , և քաղաքայնութիւն գիտութեան շնորհ և համարականութիւն : Անարեւտն անմեքեան որպէս յարմար ընկերայնութեան , նոյնպէս ևս եր և իւր գործոյ համար , անպիտանայ : Արամորայ բարի անունը ինչ թնդ քաղաքայնութեան : Բարք . ոչ նկատեն զիւրա և զպալ , քաղաքան տնայն նմանն . այն և շունգ քաղաքանցիկ ևս . որ կարողանա հասանել նոյն : Անշուք հարկաւոր ինչ որ քաղաքան անա նոյն աղաւորին միւր՝ տնայն անմեքեան , որպէս անին Բրիտանական տառ

քինուածանց միշտմ ԶԵՆ Երբանոյ քարդարում քս կոտարեթուծիւնքն և Երբանոյ ծածկում քս պահապութիւնքն :

ՀԱՅՐԱՅՐ

Անձնական շնորհք, և խառնելոյ ոմն կանան բա- ներ են ։ Սի և նայն խոսքն թէ որ մին քաղաքայաւար անձն խօսի յովիշտակոց պոխնքն դեղ իւրն քառ շող, համոց, շնորհալի, և որոշ որոշ՝ կհաշարա- ցանէ ։ Ուր ընդ հակառակն եթէ մին արձանի նը- մանն անձնից կոտորեալմ, և ծանր դիմք տալի՝ անկարծիք կըլլաւայնէ ։ Քերթնայնին Աստղանն պատկերն նկարում են երեք շնորհքով, ցաւյանել թէ սիրուածութիւնն ևս կկարտի շնորհայ, չսոնէ ևս պիտի՝ ունենայ երեք, քանից պիտութիւնն առանց շնորհայ ձգող զգրութիւնն չունի ։

Եթէ մեղնն մեղ միտմեմք, թէ ընդեր ոմանք առիւի են քաշումն հաճայցանաւմ մեղ քոնն զը- բիշանին, որ նորանց չափ կոտարեթուծիւնն ու- ղեն, իսկայն պատշառն կպանեմք որ նոցա աւե- լին շնորհայնք են, և արքա ոչ ։ Ըստ անդամ սո- սի, որ կանայք որոնն երեսով և կատարեալ պատ- շաճաւ կրանոք ոչ ունեք հաճոյցել լին, բայց զտանկերն միմեկ չափաւոր սիրուանին որ իւ- եանց շնորհք ամենեղան հասէի են ելել ։ Որով յայտնի երևի, զի Աստղի համարել լէ կարող առանց իւր նախիշտ շնորհքներին, որպէս նոքա՝ առանց իւրն ։ Տիւ Երբան հաստատուն կատարե- լութիւնք ևս են արձայնարկիւ արունց միջոյմ, երբ հասն շնորհք չի ելել ։ Կնիւնէ շարկութիւն, իմաստարութիւն, և իրեք որժանիք Ընորհք Կ՝ ներքս մտեալ՝ ընդանել են ելել, յարգել և պարմոցել ևս ։ Այժմ տեսնեմք այս շնորհք տեսիլ, Բնչան և, այսպ ասանալոյ կերպն Երեսոյ ։

ՅԱՅՐԱՅՐ

Մարդոյս միշտն շատ անգամ իւր առաջին ընծայութիւնից կամ յարգութիւնիցոյ կտառն ուն ։ Եթէ հաճայտուն լինի՝ կտայ ժողովրդոց կտանց առ- կանոց հասկանալ թանցողի արժանաւորութիւնն, նաեւ լեզուժ տեղն ևս ։ Ուր ընդ հակառակն եթէ կշտ ու կտիւլա լինին՝ խկոյն տեղեք կտան ժողով- րդոց որ նորանից յետ քաշուեն, և դուրկ ևս համարին նորան ան արժանաւորութիւնից որ քա- յէ, ունի ։ Դւերոցոյ շատ անուամ մարդն ևս, եթէ տեսնի մին իսկութունի հոմահայ (փանքի) վայր անկամ Կ մեր առեալ կտայ իւրն ։ Շատ ու- ջանք ևս քոնն դոյս տաւիլ լէ կարող աւնել ։ Բայց մեծ զոնապառնութիւն կայ՝ առեալն շնորհալի կեր- պիւ, մատուցանելով՝ կհաճեցունէ, իսկ անուանալն կոպիտ կնոյ աւելով՝ ծիծաղ կշարժէ ։ Ուրեմն Պարոն անձնի ընծայքն պիտի համարի լինի և նորա շարժուածքն՝ շնորհալից ։ Այն պիտի պարտ

է յատկայեալ դրոշ կալ ընծայութեան կերպու մն, երբ ուղեմը ընկերութեան մէջ մասնի ։ Յոնց իւր արարիւն արդարանոն կամ մեծարոց լինին առանց քաշութեան, հեշտ լինին՝ առանց մոն բնութեան, տեղաւորան լինին՝ առանց ցոյց տալոյ, և համարա- պահուն՝ առանց տրուեստի և խորհրդի ։ Արք, որ- պէս և կոնայք, շատ անգամ արտով կյառաւորանն քան մտք, դրոշութիւնք են հոմապարհք սրտին, հաճեցն նոցա աչք և, տկանեղնին, և ահա կէս բանկոց պրծոր ։

ՀԱՅՐԱՅՐԱՅՐԱՅՐԱՅՐ

Ըստ հին և շրմարիտ առաւայ թէ ոյն թու- քաւորք իշխան յաղահալ և ըրդարմալ, որ իւ- բիտայ ժողովրդոց արտում կըմապարտին, Կրդս հասարակարգութիւնն ունելոյ քան զգրապաւ- յալ թիւն, և ժողովրդոց անքն աւելի զրուստիւնն ալ նոցա հաշտեղութեանն քանի՜ նոցա երկիւղի ։ Այս կանոն՝ համեմատութեամբ սովն մասնաւոր անձնի կպատկանի, որ թէի զմեծ արհեստն հոտու- իակաց հաճոյստիւնութեան, և լինքն յունկու- ցանելոյ ալոյ ոկան ։ Այն դրաութիւն կանենայ որ ուրիշ կերպ կարող չէր մեք ըլիլին, այն դը- րութիւն որ միշտ կսգնէ կհէ յառայանէ իւր դիւրեալն, և այն զորութիւն, որ դիպտանով իւր անկուան կեալանէ ։ Սովորքի հոտակալից պատանեալ կու- րոց կլինին բարեպետ ճանանել ևս հասարակաց հաճոյստիւնութեան յարին, և յորժամ դարձունն և իմաստանումն ունայն տեղն կլինան վերադին պառ- նել ոյն՝ որ այժմ անհաղութեամբ քանց կտա ուն ։

Հարանի

ՄԱՐԿ

Ճանաչել քաղցրիկ, որ նուորեա ջկանութ ժամիս ձմեռան ։
Ե՛րբ անցան և կամ երբ դայ՝
Կեսս զու անհայ՝ անտարտամ ։

Հնոճ ընդ ներկայ քոց բերկրանաց ։
Ի եղանակոց քաղցրալից ։
Ընդ միթընից գոյլար աստոյ,
Դա և մտղկանց անուշից ։

Սողարթնութիւն Կ հոգանոց
Երբեմ զու միշտ զուգորաց,
Ձգալար հոգալոյ ։ Դիմանալ դաշտաց,
Խոխալմանցն ժողովոց ։

Կս Արարչին բարբառութեան ։
Մշտարարեալ քաղաքիս ։
Իւր դանալաւ պարպաւ նորին,
Յաւաւ օտու բարբոռն ։

Լի՞ր այն տրտում ոգի մարդկան ,
 Լի՞ր բերկրեալ ցնծացի .
 Երբ հասանէ ունիւն նորան
 Անցչ ձայն քո նաւարի :

Եւ մտառքի զարթարճային ,
 Զխնէթ , նախանձ բարձրացի .
 Այս՝ ուղղույն դեպ ի յերկին
 Զայլոս , ըզ միտս և զհոգին :

Քաղցր երգեցիկ լըլ աւտրուեստ ,
 Դու ըզմիտս իմ սովաւնստ .
 Ետեալ զիւրջին սին ունաց ,
 Եւ հրե լոտկայ օրհնութեանց :

Թարգմանեալ ընդգրկանէ ,
 Հ. Ա.

Հարգեցեալ.

Անցանելով առ հեղեղեալ՝ որ
 ամն բազումն չինելով դեռ չէր ա-
 ւարտեալ՝ դիտեաց անցորդ ամն թէ
 բալմաճախ յինելոյ էր դորձն «Այո՛»
 պատասխանի արար ճարտարային ,
 «սակայն կարծեմ ի մերջոյ կատա-
 րեցուք զայն զոր միւր Սրբաղանն յայտ
 երեսուն ամն չկարաց հասուցանել ,»
 «Եւ զի՞նչ է այդ .» եհարց անցորդն .
 «Րճ այլ ինչ .» պատասխանեաց նա ,
 «քան թէ ամել զժողովուրդն ի զըզ-
 ազմն :»

ՆՈՐ ԳԻՒՏ

ՊԻՐԱՄ ԹԱՂԵԱԼ.—Ստեալ ժամո-
 նակը են , որ գտաւ մօտ ի Սուէզ
 ձեռակերտս և անպաճոյճ կճեայ ա-
 ման մի մեծ , յորում՝ պարունակիւր
 գրամ Հաովմայ 600 խեցին էր բարձ-
 րութեամբ իբր վեշառան բթաչափ
 և տրամադիծն՝ մեց : Պատաւ այն ի
 տեղի ինչ որ չինեալ էր ի ձև սե-
 նեկի միով իբր երկու կանդուն քա-
 ռակուսի : Պարիսպն էր ժամկեալ
 դերադոյն և նորանշան իմն մտքորո-

թեամբ , և շրջափակեալ ի սրտու-
 Հան մի որ ունէր զմիմիայն երգ բու-
 ւակսն լայնութեամբ առ ի ընդու-
 նել դձեան մարդոյ և սոնուլ զգը-
 րամն : Ընչ ինչ զարմնը եթէ ծած-
 կեալ գտնձն այն լեալ էր ուրուսն
 Կանոնսի Հաովմայեցոյ :

Հրատար . Սեպտ . 23 :

ՔԱՆԱԵԼ ԲԱՐԻՍ ՍՈՆԵՐ ԸՆ-
 թերցողաց՝ որ գրեացն , եթէ տայր
 զհանդամանս դրամոյ , դիւարի նոցա ,
 Իթէ չկցէ այս գրուած միանգամայն
 յառասպելոյ ի սակս , ակնունիմք նա-
 ըոյ լըլոյ պատմութեանն ի նմանէ :

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ

Պարոն Սահակ Աւետիս որ բնա-
 կի ի սան Պարոն Սահադանի Տէր
 Բաղդատարանն՝ ունի լատ. Խաւար և
 Օէյթուն ծախոյ :

Սաւաթի սէրն Կում . Ոգի 6
 Զէյթունի ևս 1

ՏՆԱՅԻՆ ԼՈՒՐ

ԾՆԱՅԻՆ

Կալիթա - Նոյ - Տ : Տեկն Հ. Մարտիրոս Ս.
 Գովհան ծնաւ ուսար :

Ռանգան

Հոկտ . 5 . 1847 .

Տեկն Հ. Ստեփանոս Գ. Եղիազարեան ծնաւ
 ուսար :

ՄԵՀ

Պ. Կալիթա . 31 Հոկտ .

Պարոն Եղիսիմ Գովհանեան Եղիսիմեան ի հասա-
 կի երեսուն և եթն ամեց , վեց ամեց և քսան
 աւուրց :

Ի ՏԳՈՐԱՆՆԵՐՈՐԴՆԵՐ ԸՆԴԵՐՈՒԹԵԱՆ
 Ս . Դ . ԹԻՎԻՆԵՐԻՆԻ ՎԵՐԱԿԵՆՈՒՄ